

ud paa Rente. Derimod er det ganske vist, at den væsentligste Bestemmelse er det Punkt, som omhandles i Forslaget af to ærede Medlemmer (Berg og Madsen) under Nr. 11, og hvis dette bortfaldt, vilde ganske vist for mit Vedkommende nogle af de Betænkkeligheder bortfalde, som jeg ellers har overført den nye § 10. Jeg skal iøvrigt aldeles ikke indlade mig paa at anbefale nogen Ting, thi det er vist ganske overflødig, som Stillingen nu er, men jeg vilde dog anse denne Lov for at være noget mindre skadelig, hvis et af de to nævnte Forslag maatte blive vedtagne, end den ellers vil være.

Alberti: Jeg kan ikke finde mig tilfredsstillt ved Udvalgets Forslag under Nr. 22. Jeg tror, at den nye § 10, som Udvalget foreslaar, lider af meget store Mangler. Belser jeg, at ved Lovens Vedtagelse og navnlig gjennem denne Paragraf blive de nu værende geistlige Indtægter efterhaanden indbragne under Bevillingsmyndighedens Afgjorelse, men jeg tror ingenlunde, at dette er et tilstrækkeligt Udbytte af denne Lov. Dersom den nye § 10 vedtages saaledes, som det nu er foreslaaet, saa ville alle geistlige Indtægter komme til at staa paa Udgiftssiden af Finantsloven; de ville alle komme til at staa under „Kultusministeriet“, ja hvad mere er: endel af de Indtægter, som nu staa paa Finantslovens almindelige Indtægtsfide under det første Kapitel, ville blive flyttede hen under Kultusministeriet, nemlig Indtægterne af Bispetienderne. Det har tidligere af Kultusministrene — jeg husker ikke, om den Nuværende er iblandt dem — været forsøgt paa at faa Bispetienderne flyttede hen under „Kultusministeriet“, altsaa forsøgt paa at faa dem tagne bort fra deres Stilling som Statsindtægter og faa dem givet Karakteren af at være en geistlig Særindtægt, men Folkethinget forhindrede denne Postering, thi den stemmede ikke med deres Bestaenighed som virkelig Statsindtægt, og de kom paany til at indtage den Plads, de endnu have i en Paragraf i det første Kapitel af Finantsloven. Jeg tror ikke, at vi have noget Sidespykke til det Forslag, som Udvalget vil føre igjennem ved den nye

§ 10. De heromhandlede Indtægter og Udgifter ere ikke opførte paa Finantsloven saaledes som f. Ex. Postvæsenets eller Telegrafvæsenets Indtægter og Udgifter, thi disse findes opførte paa Indtægtsfiden som virkelige Statsindtægter, ikke som Noget, der, hvad Indtægter og Udgifter angaar, henhører under et særligt Diemed, og derfor ere henlagte under Bestyrelsen af noget særligt Ministerium. Det er imidlertid dette, som Udvalgets § 10 gjør, og det er dette, som jeg har mod Forslaget. Dette Forslag har dernæst en Bestemmelse, som endnu mere giver det Udseende af, at de geistlige Indtægter fastholdes som Noget, der særligt henhører under Kultusministeriet, nemlig Bestemmelsen om, at Regnskabs- og Kassevæsenet for de omhandlede Beløb indtil videre skal ordnes af Kirke- og Undervisningsministeriet; men hvis Udvalget anser det for Statsindtægter, forekommer det mig naturligt, at det blev Finantsministeren, som ordnede dette Regnskabs- og Kassevæsen, saaledes som det f. Ex. skete, da Indtægterne fra de juridiske Embeder bleve overførte fra at være Embedsindtægter til at være Statsindtægter, idet de ikke bleve opførte under Justitsministeriet, men paa deres Plads under de almindelige Statsindtægter, nemlig i det første Kapitel af Finantsloven. Jeg indser jo meget vel, at efterat Udvalget har forenet sig med Ministeren og muligvis ogsaa med Landstinget om at stille et saadant Forslag, vil det være forgæves at tale derimod, men jeg har dog ikke villet tilbageholde min Tvivl om Rigtigheden deraf. Ingen skulde mere end jeg glæde sig, hvis Udvalget ikke i sin Tid ved Finantslovens Behandling kommer til at angre, at man er vedbleven med at give Geistlighedens Indtægter Noget af den Karakter, som man under de tidligere Forhandlinger her i Salen har søgt at fratage dem, nemlig at man er vedblevet at gjøre dem til en geistlig Lønningsfond. Det er imod dette, at jeg har troet at burde opponere.

Ordføreren: Da her slet ikke kan være Tale om en geistlig Lønningsfond, skal jeg ikke komme tilbage til dette Spørgsmaal. Jeg vil blot sige det ærede Medlem for Aarhus